

ТЕОРЕТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ ПРОСТОРОВОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В УКРАЇНІ

Козирєва О. В.

Анотація. Метою цієї статті є узагальнення теоретичного забезпечення процесу наукового пізнання феномена нерівномірності соціально-економічного розвитку регіонів України й обґрунтування положень концепції просторового соціально-економічного розвитку регіонів країни. Для досягнення поставленої мети: доведено доцільність в якості основи процесу набуття нового наукового знання використовувати модель «наукових революцій» Т. Куна та синергетичну парадигму; запропоновано структурно-логічну схему наукового дослідження; сформовано коло основних задач дослідження та запропоновано теоретичні основи їх вирішення; розроблено концептуальну та операційну моделі дослідження диференціації соціально-економічного простору країни; сформовано основні гіпотези дослідження та запропоновано методичні основи й інструментарій їх перевірки.

Ключові слова: соціально-економічний розвиток, регіон, нерівномірність, диспропорції, концепція, гіпотеза, інструментарій.

ТЕОРЕТИЧЕСКОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ФОРМИРОВАНИЯ КОНЦЕПЦИИ ПРОСТРАНСТВЕННОГО СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ РЕГИОНОВ В УКРАИНЕ

Козырева Е. В.

Аннотация. Целью данной статьи является обобщение теоретического обеспечения процесса научного познания феномена неравномерности социально-экономического развития регионов Украины и обоснование положений концепции пространственного социально-экономического развития регионов страны. Для достижения поставленной цели: доказана целесообразность в качестве основы процесса получения нового научного знания использовать модель «научных революций» Т. Куна и синергетическую парадигму; предложена структурно-логическая схема научного исследования; сформирован круг основных задач исследования, и предложены теоретические основы их решения; разработана концептуальная и операционная модели исследования дифференциации социально-экономического пространства страны; сформированы основные гипотезы исследования и предложены методические основы и инструментарий их проверки.

Ключевые слова: социально-экономическое развитие, регион, неравномерность, диспропорции, концепция, гипотеза, инструментарий.

THEORETICAL SUPPORT FOR FORMING THE CONCEPT OF SPATIAL SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT OF REGIONS IN UKRAINE

O. Kozyreva

Abstract. The aim of the article is generalizing theoretical support for scientific cognition of the phenomenon of uneven socio-economic development of regions in Ukraine and substantiating provisions of the concept of spatial socio-economic development of regions in the country. To achieve the aim, the expediency of using Kuhn's model of «scientific revolutions» and synergetic paradigm as the basis of the process of gaining scientific knowledge is proved; the structural and logical scheme of the scientific research is proposed; a range of basic tasks of the research is formed and theoretical principles of their solving are offered; the conceptual and operational models to study the differentiation of the social and economic space of the country are developed; the main hypotheses of the research are formed and methodological bases and instruments for their justification are proposed.

Keywords: socio-economic development, region, unevenness, disproportions, concept, hypothesis, instruments.

Нерівномірність соціально-економічного розвитку регіонів спостерігається в Україні тривалий період часу. Перманентне збереження розриву між максимальними та мінімальними значеннями показників соціально-економічного розвитку регіонів, зокрема ВРП на одну особу (8,8 разу у 2014 р.); наявних доходів населення (10,3 разу у 2015 р.); рівня безробіття за методологією МОП (2,8 разу за січень – вересень 2016 р.), обсягів реалізованої промислової продукції (38,9 разу за січень – вересень 2016 р.) свідчать про збереження центр-периферійних відносин між регіонами в економічному просторі країни. Така ситуація знижує загальну ефективність функціонування економіки країни, що відображається падінням позиції України у рейтингах міжнародних організацій. Так, за індексом глобальної конкурентоспроможності у 2015 р. країна змістилася з 76 до 79 місця порівняно з 2014 р.

В цих умовах особливої актуальності набуває проблема підвищення рівня наукової обґрунтованості управлінських рішень, що приймаються в рамках реалізації державної політики вирівнювання диспропорцій регіонального розвитку в Україні.

Метою цієї статті є узагальнення теоретичного забезпечення процесу наукового пізнання феномена нерівномірності соціально-економічного розвитку регіонів України й обґрунтування положень концепції просторового соціально-економічного розвитку регіонів країни.

Процес наукового знання, у тому числі з проблеми, яка вирішується в цьому дослідженні, може здійснюватися за різними моделями: кумулятивною – П. Дюгема [1], фальсифікаційною – К. Попера [2], наукових революцій – Т. Куна [3] та конкуруючих програм – М. Лакатоса [4].

Ґрунтуючись на вивченні робіт учених [1–7], у цьому дослідженні як основа процесу набуття нового наукового знання буде використовуватися модель «наукових революцій» Т. Куна [3], згідно з якою в науці у кожний певний історичний період домінує поняття «парадигма». Т. Кун під парадигмою розуміє визнані всіма вченими наукові досягнення, які протягом певного періоду часу дають науковій спільноті модель постановки проблем і їх вирішення [3]. На думку автора, зміна парадигм означає наукову революцію.

Найбільш обґрунтовану класифікацію наукових революцій запропонував В. Стьопін (табл. 1).

Таблиця 1

Класифікація наукових революцій за В. Стьопіном [8]

Наукова революція	Період	Характеристика науки	Характеристика об'єктів дослідження
I	3 XVII ст.	Класична механіка	Прості системи
II	Кінець XVIII ст. – перша половина XIX ст.	Класична дисциплінарно-організована	Складні системи
III	Кінець XIX – середина XX ст.	Неокласична наука, кібернетика, загальна теорія систем	Складні системи, що саморегулюються
IV	Остання третина XX ст.	Постнеокласична наука, синергетика	Складні системи, що саморозвиваються

Аналіз наукових праць таких учених, як А. Мандельштама, Х. Уїтні, А. Пуанкаре, А. Арнольда, С. Курдюмова, С. Малінецького, В. Занга, О. Геймана, В. Хаустової [7–13] дає підстави в цьому дослідженні прийняти за основу синергетичну парадигму.

Виходячи з робіт [14–18], запропоновано таку структурно-логічну схему наукового дослідження (рис. 1).

Як видно з рис. 1, після прийняття дослідницької парадигми, у нашому випадку – синергетичної, на другому етапі визначаються теоретичні основи дослідження.

В рамках як прийнятої парадигми, так і інших присутні різні теорії. Необхідно визначити, на які теорії потрібно спиратися в цьому дослідженні.

Теоретичні основи дослідження мають відповідати таким критеріям [14]:

- відповідності теорії природі явища, що досліджується, і типу проблеми;
- описово-пояснювальне охоплення теорії;
- пояснювальна сила теорії;
- пояснювальна глибина теорії;
- конкретність теорії;
- емпірична розробленість теорії;
- спряженість теорії.

При виборі теоретичних основ дослідження необхідно здійснювати таку послідовність дій:

1 етап. Розглянути спеціальні теорії, які спроможні за допомогою своїх понять описати та пояснити явище, що досліджується.

Рис. 1. Структурно-логічна схема наукового дослідження

2 етап. Серед галузевих теорій, які охоплюють своїм описом і поясненням широке коло явищ у рамках окремих сфер економіки.

3 етап. Продовжити пошук серед загальних теорій, які охоплюють своїм описом і поясненням саму широкую сукупність явищ економічної дійсності.

4 етап. Продовжити пошук серед емпіричних понять, фактів, гіпотез, класифікації, які відносяться до явищ, що досліджуються, які передують теорії, але також є формами наукового знання і присутності в науковій літературі.

Виходячи з наведених вище критеріїв, а також послідовності дій, аналізу праць провідних учених, пропонуються такі теоретичні основи вирішення задач, які поставлені у цьому дослідженні (табл. 2).

Таблиця 2

Задачі наукового дослідження, які мають теоретичні основи їх вирішення

Задачі дослідження	Теоретичні основи дослідження
1	2
<ul style="list-style-type: none"> – оцінити рівень соціально-економічного розвитку регіонів України; – визначити ступінь однорідності соціально-економічного простору країни; – визначити асиметричність соціально-економічного розвитку регіонів 	<ul style="list-style-type: none"> – теорія оцінки рівня соціально-економічного розвитку регіонів; – теорія неоднорідності соціально-економічного розвитку регіонів
<ul style="list-style-type: none"> – ідентифікувати проблемність соціально-економічного розвитку регіонів; – оцінити динамічність економічного розвитку регіонів; – визначити рівномірність економічного розвитку регіонів; – визначити стадії проблемності соціально-економічного розвитку регіонів 	<ul style="list-style-type: none"> – теорія проблемності регіонів; – теорія нерівномірності соціально-економічного розвитку регіонів; – теорія стадійності економічного розвитку регіонів
<ul style="list-style-type: none"> – обґрунтувати та класифікувати фактори економічного зростання регіонів; – здійснити вибір часткових показників оцінки факторів економічного зростання регіонів; – здійснити комплексну оцінку груп факторів економічного зростання регіонів; – визначити інтегральну оцінку всієї сукупності групи факторів економічного зростання регіонів; – визначити вплив факторів економічного зростання регіонів на їх соціально-економічний розвиток 	<ul style="list-style-type: none"> – теорія факторів економічного зростання; – теорія дифузії інновацій; – теорія агломераційного ефекту

1	2
<ul style="list-style-type: none"> – ідентифікувати ієрархічні рівні соціально-економічного простору країни; – визначити конвергентно-дивергентні процеси у розвитку ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни; – виявити точки економічного зростання в соціально-економічному просторі країни 	<ul style="list-style-type: none"> – теорія «центр-периферія»; – теорія конвергентно-дивергентного розвитку; – теорія точок економічного зростання

На третьому етапі наукового дослідження будується концептуальна модель.

Вихідні поняття концептуальної моделі беруться із формулювання теми дослідження. Побудова концептуальної моделі передбачає виявлення суттєвих і змістовних властивостей його об'єкта та предмета.

При побудові концептуальної моделі необхідно дотримуватися таких принципів: допустимої складності; допустимої тривалості; допустимих фінансових витрат; новизни дослідження, найменшої взаємозумовленості.

Побудова концептуальної моделі наукового дослідження здійснюється згідно з логічною схемою, яку наведено у роботі [14].

Концептуальна модель дослідження являє собою структуру змістовних властивостей явищ, що досліджуються, і їх взаємозв'язок.

На основі наведеного вище, а також цілого ряду наукових робіт [6–19] пропонується така концептуальна модель дослідження диференціації соціально-економічного простору країни (рис. 2).

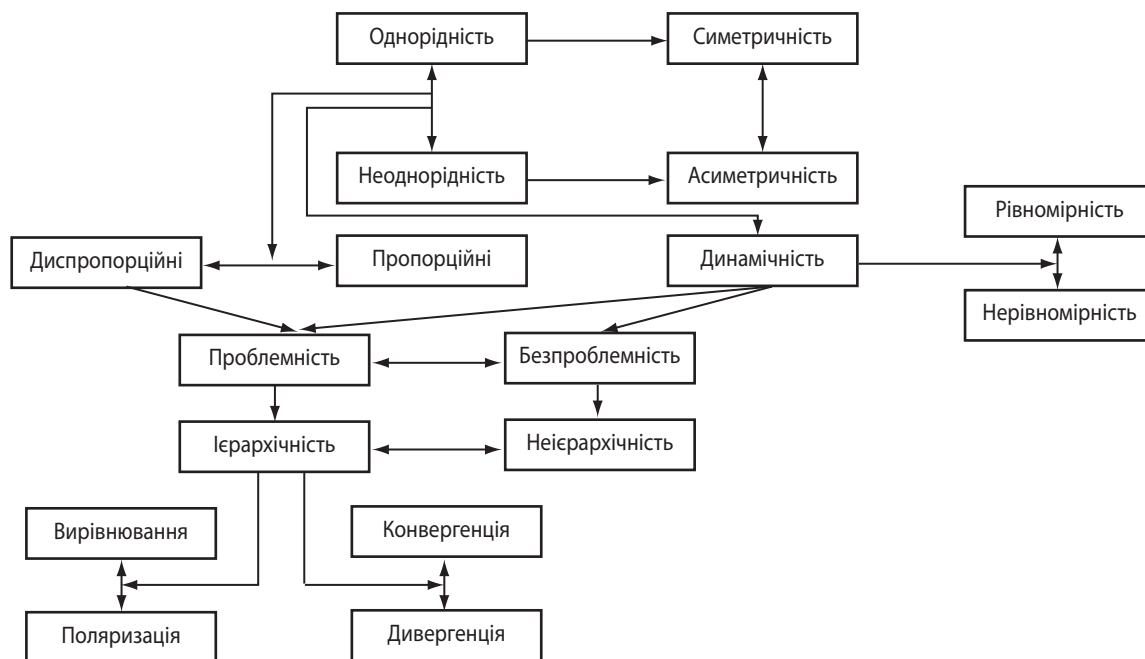

Рис. 2. Концептуальна модель дослідження диференціації соціально-економічного простору країни

На четвертому етапі наукового дослідження будується модель, яка є понятійною моделлю, що характеризує сукупність властивостей предмета та об'єкта дослідження, які піддаються спостереженню.

При побудові операційної моделі необхідно дотримуватися принципу співвідношення операційних властивостей об'єкта та предмета дослідження залежно від його виду. Такий підхід до відбору властивостей передбачає їх виділення залежно від наявності та сили зв'язку між їх станом.

Процедура побудови операційної моделі є аналогічною процедурі побудови концептуальної моделі.

Проведення дослідження дозволяє запропонувати таку операційну модель дослідження диференціації соціально-економічного простору країни (рис. 3).

Операційна модель дослідження є підґрунтям висунення гіпотез і їх узагальнення, що передбачає четвертий етап.

Гіпотеза – це такого роду припущення про форму відносин між явищами, що піддаються спостереженню, котрі являють собою науково обґрунтовані висновки про зв'язок змінних, що характеризують стан цього явища [14]. Із підтверджених гіпотез складається тіло теорії.

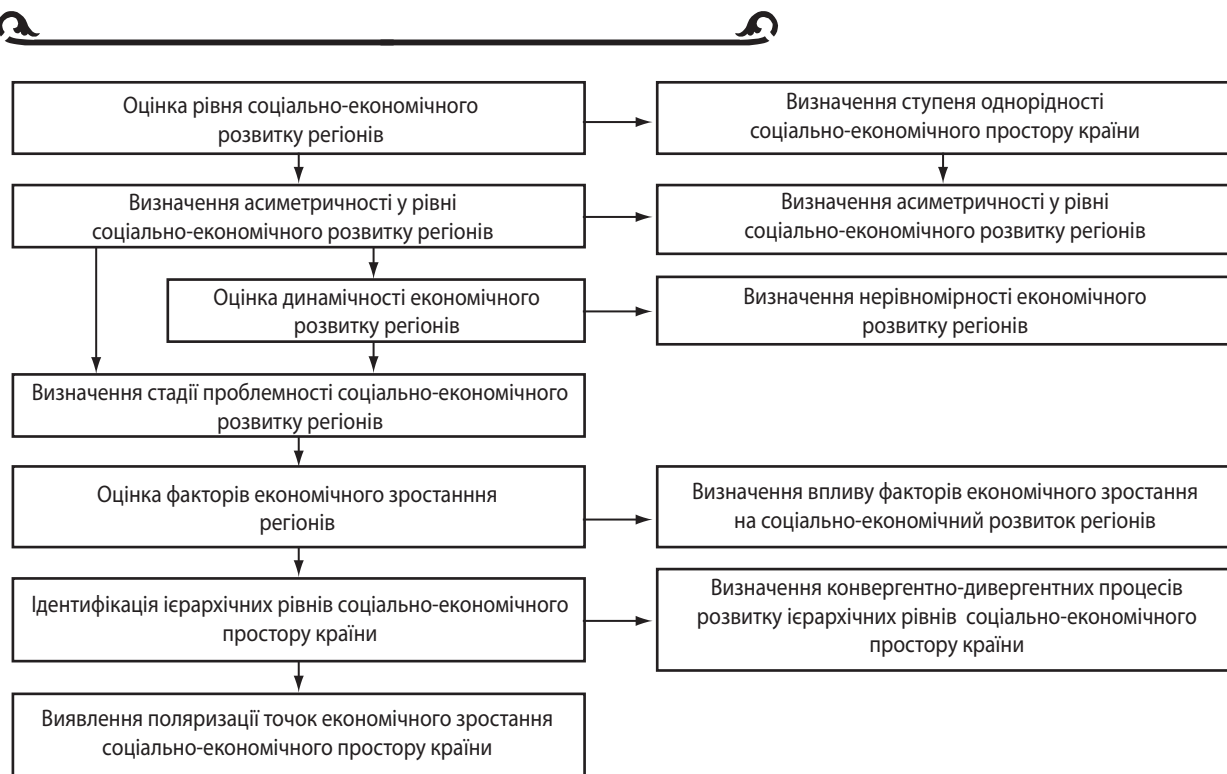

Рис. 3. Операційна модель дослідження диференціації соціально-економічного простору країни

Гіпотеза має відповідати таким вимогам [14]:

1. Виводитися із теоретичних положень, які мають докази, і ці докази перевірені й прийняті науковим товариством.

2. Спиралися на доведені теоретичні положення, сформовані згідно з правилами дедуктивної логіки.

3. Повинна охоплювати всі економічні явища, що ототожнюються з ними.

4. Повинна відповідати раніше встановленим фактам і науковим положенням.

5. Повинна охоплювати більш широке коло явищ, ніж тих, для пояснення яких вона спеціально висунута.

6. Не бути безпосередньо обумовленою емпіричними даними.

7. Істинність і логічність повинні перевірятися на основі емпіричних даних.

8. Бути припущенням, яке формулюється на рівні змінних.

Ґрунтуючись на наведених вище вимогах, дослідженні відповідних теоретичних основ і емпіричних даних, використовуючи метод наукових аналогій, у дослідженні висовуються такі гіпотези:

Гіпотеза 1. Про неоднорідність соціально-економічного простору країни.

Гіпотеза 2. Про асиметричність розподілу регіонів країни за рівнем їх соціально-економічного розвитку.

Гіпотеза 3. Про нерівномірність соціально-економічного розвитку регіонів країни.

Гіпотеза 4. Про зростання кількості проблемних регіонів у країні за рівнем їх соціально-економічного розвитку.

Гіпотеза 5. Про пріоритетність впливу факторів на соціально-економічний розвиток регіонів країни.

Гіпотеза 6. Про ієрархічність побудови соціально-економічного простору країни.

Гіпотеза 7. Про конвергентно-дивергентні процеси розвитку ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни.

Гіпотеза 8. Про поляризацію точок економічного зростання соціально-економічного простору країни.

Для доведення або спростування наведених вище гіпотез необхідно розробити таке методичне забезпечення:

1. Методичні рекомендації з ідентифікації стадії проблемності соціально-економічного розвитку регіонів.

2. Методичний підхід із оцінки факторів економічного зростання і їх впливу на соціально-економічний розвиток регіонів.

3. Методичний підхід до визначення ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни і виявлення в них точок економічного зростання.

Для доказу або спростування сформованих гіпотез пропонується використання такого інструментарію: матричного підходу, шкалювання, інтегрування, кореляційного і кластерного аналізу, моделі просторового розвитку.

У табл. 3 наведено узагальнення основних складових дослідження, спрямованого на формування концепції просторового соціально-економічного розвитку регіонів в Україні, до яких належать гіпотези, теоретичні основи, методичні основи та науковий інструментарій.

Таблиця 3

Узагальнення основних складових наукового дослідження

Гіпотези	Теоретичні основи	Методичні основи	Інструментарій доказу або спростування гіпотез
Г. 1. Про неоднорідність соціально-економічного простору країни Г. 2. Про асиметричність розподілу регіонів країни за рівнем їх соціально-економічного розвитку Г. 3. Про нерівномірність соціально-економічного розвитку регіонів країни Г. 4. Про зростання кількості проблемних регіонів у країні за рівнем їх соціально-економічного розвитку	Теорія неоднорідності соціально-економічного розвитку регіонів Теорія нерівномірності соціально-економічного розвитку Теорія проблемності регіонів Теорія стадійності економічного розвитку	Методичні рекомендації щодо ідентифікації стадії проблемності соціально-економічного розвитку регіонів	Матричний підхід Шкалювання
Г. 5. Про пріоритетність впливу факторів на соціально-економічний розвиток регіонів країни	Теорія факторів економічного зростання Теорія дифузії інновацій Теорія агломераційного ефекту	Методичний підхід із оцінки факторів економічного зростання і їх впливу на соціально-економічний розвиток регіонів	Інтегральний показник Кореляційний аналіз
Г. 6. Про ієрархічність побудови соціально-економічного простору країни Г. 7. Про конвергентно-дивергентні процеси розвитку ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни Г. 8. Про поляризацію точок економічного зростання соціально-економічного простору країни	Теорія центр-периферія Теорія конвергентно-дивергентного розвитку Теорія точок економічного зростання	Методичний підхід до визначення ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни і виявлення в них точок економічного зростання	Кластерний аналіз Моделі просторового розвитку Матричний підхід

Перші чотири гіпотези концепції просторового соціально-економічного розвитку регіонів України пов'язані з теорією неоднорідності соціально-економічного розвитку регіонів; теорією нерівномірності соціально-економічного розвитку; теорією проблемності регіонів і теорією стадійності економічного розвитку. Гіпотеза 5 базується на надбаннях теорій факторів економічного зростання, дифузії інновацій, агломераційного ефекту. Гіпотези 6–8 базуються на теоріях центр-периферія, конвергентно-дивергентного розвитку, точок економічного зростання.

Висновки. Таким чином, на підставі проведеного дослідження:

1. Запропоновано теоретичне забезпечення концепції соціально-економічного розвитку регіонів України, яка базується на доведенні ряду гіпотез: про неоднорідність соціально-економічного простору країни; про асиметричність розподілу регіонів країни за рівнем їх соціально-економічного розвитку; про нерівномірність соціально-економічного розвитку регіонів країни; про зростання кількості проблемних регіонів у країні за рівнем їх соціально-економічного розвитку; про пріоритетність впливу факторів на соціально-економічний розвиток регіонів країни; про ієрархічність побудови соціально-економічного простору країни; про конвергентно-дивергентні процеси розвитку ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни; про поляризацію точок економічного зростання соціально-економічного простору країни.

2. Розроблено концептуальну модель дослідження диференціації соціально-економічного простору країни, складовими якої є: поляризація, дивергенція, конвергенція, вирівнювання, рівномірність, пропорційність, однорідність та ін.

3. Побудовано операційну модель дослідження диференціації соціально-економічного простору країни, яка передбачає реалізацію досліджень за напрямками: оцінка рівня соціально-економічного розвитку регіонів; визначення ступеня однорідності соціально-економічного простору країни й асиметричності в рівні соціально-економічного розвитку регіонів; ідентифікація та визначення стадії проблемності соціально-економічного розвитку регіонів; оцінка факторів економічного зростання регіонів; ідентифікація ієрархічних рівнів соціально-економічного простору країни; виявлення поляризації точок економічного зростання соціально-економічного простору країни.

Напрями подальших досліджень полягають у розробці відповідного методичного забезпечення для доведення або спростування висунутих гіпотез та розробці концепції соціально-економічного розвитку регіонів України на базі запропонованого підходу.

Література: 1. Дюгем П. Физическая теория, ее цель и строение/пер. с франц. СПб.: КомКнига, 2007. 328 с. 2. Поппер К. Логика и рост научного знания/пер. с англ. М.: Прогрес, 1983. 604 с. 3. Кун Т. Структура научных революций/пер. с англ. М.: Прогресс, 1977. 340 с. 4. Лакатос И. Фальсификация и методология научно-исследовательских программ/пер. с англ. М.: Медиум, 1995. 236 с. 5. Зінченко В. А. Управління конкурентною боротьбою підприємств на зовнішніх ринках: монографія. Харків: ФОП Александрова К. М.; ВД «ІНЖЕК», 2012. 200 с. 6. Гейман О. А. Нелинейность экономики и неравномерность развития регионов: монография. Харьков: ФЛП Либушкина Л. М.; ИД «ИНЖЭК», 2009. 428 с. 7. Хаустова В. Є. Промислова політика в Україні: формування та прогнозування: монографія. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2015. 384 с. 8. Степин В. С. Теоретическое знание. М.: Прогресс – Традиция, 2003. 744 с. 9. Арнольд В. Н. Теория катастроф/пер. с англ. М.: Наука, 1990. 128 с. 10. Курдюмов С. П., Малинецкий Г. Г. Синергетика – теория самоорганизации. Идеи, методы, перспективы: монография. М.: Знание, 1983. 64. 11. Занг В. Б. Синергетическая экономика. Время и перемены в нелинейной экономической теории/пер. с англ. М.: Мир, 1999. 334 с. 12. Князева Е. Н., Курдюмов С. П. Синергетика: нелинейность времени и ландшафты коэволюции. М.: КомКнига, 2007. 272 с. 13. Khaustova V. Y., Geyman O. A. Synergetic paradigm: essence, peculiarities and principles. *Pridneprovsky research journal*. 2009. № 13 (102). P. 13–19. 14. Аверин Ю. П. Теоретическое построение количественного социологического исследования: учеб. пособие для вузов. М.: Академический проект, 2014. 432 с. 15. Степин В. С. История и философия науки: учеб. для аспирантов и соискателей ученой степени кандидата наук. М.: Академический проект. Трикста, 2012. 423 с. 16. Кохановский В. П., Лешкевич Т. Г., Матяш Т. П., Фатхи Т. Б. Основы философии науки: учеб. пособие для аспирантов. Ростов н/Д: Феникс, 2008. 603 с. 17. Майданов А. С. Методология научного творчества: монография. М.: Изд-во ЛКИ, 2008. 512 с. 18. Канке В. А. Общая философия науки: учебник. М.: Омега-Л, 2009. 354 с. 19. Шульц С. Економічний простір України: формування, структурування та управління. Львів: ІРД НАН України, 2010. 408 с.

References: 1. Dyugem P. Fizicheskaya teoriya, yee tsel i stroyeniye/per. s frants. SPb.: KomKniga, 2007. 328 p. 2. Popper K. Logika i rost nauchnogo znaniya/per. s angl. M.: Progress, 1983. 604 p. 3. Kun T. Struktura nauchnykh revolyutsiy/per. s angl. M.: Progress, 1977. 340 p. 4. Lakatos I. Falsifikatsiya i metodologiya nauchno-issledovatel'skikh programm/per. s angl. M.: Medium, 1995. 236 p. 5. Zinchenko V. A. *Upravlinnia konkurentnoi borotboiu pidpriemstv na zovnishnikh rynkakh: monohrafiya* [Management of Competitive Struggle for the Enterprises in Foreign Markets: monograph]. Kharkiv: FOP Aleksandrova K. M.; VD «INZhEK», 2012. 200 p. 6. Geyman O. A. *Nelineynost ekonomiki i neravnomernost razvitiya regionov: monografiya* [The Nonlinearity of the Economy and the Uneven Development of Regions: monograph]. Kharkov: FLP Liburkina L. M.; ID «INZhEK», 2009. 428 p. 7. Khaustova V. Ye. *Promyslova polityka v Ukraini: formuvannia ta prohnazuвання: monohrafiya* [Industrial Policy in Ukraine: Formation and Forecasting: monograph]. Kharkiv: VD «INZhEK», 2015. 384 p. 8. Stepin V. S. Teoreticheskoye znaniye. M.: Progress – Traditsiya, 2003. 744 p. 9. Arnold V. N. Teoriya katastrof/per. s angl. M.: Nauka, 1990. 128 p. 10. Kurdyumov S. P., Malinetskiy G. G. *Sinergetika – teoriya samoorganizatsii. Idei, metody, perspektivy: monografiya* [Synergetics – Theory of Self-Organization. Ideas, Methods, Prospects: monograph]. M.: Znaniye, 1983. 64 p. 11. Zang V. B. Sinergeticheskaya ekonomika. Vremya i peremeny v nelineynoy ekonomicheskoy teorii/per. s angl. M.: Mir, 1999. 334 p. 12. Knyazeva E. N., Kurdyumov S. P. Sinergetika: nelineynost vremeni i landshafty koevolyutsii. M.: KomKniga, 2007. 272 p. 13. Khaustova V. Ye., Geyman O. A. Synergetic paradigm: essence, peculiarities and principles. *Pridneprovsky research journal*. 2009. No. 13 (102). P. 13–19. 14. Averin Yu. P. Teoreticheskoye postroyeniye kolichestvennogo sotsiologicheskogo issledovaniya: ucheb. posobiye dlya vuzov. M.: Akademicheskij proekt, 2014. 432 p. 15. Stepin V. S. Istoriya i filosofiya nauki: ucheb. dlya aspirantov i soiskateley uchenoy stepeni kandidata nauk. M.: Akademicheskij proekt; Triksta, 2012. 423 p. 16. Kokhanovskiy V. P., Leshkevich T. G., Matyash T. P., Fatkhi T. B. Osnovy filosofii nauki: ucheb. posobiye dlya aspirantov. Rostov n/D: Feniks, 2008. 603 p. 17. Maydanov A. S. *Metodologiya nauchnogo tvorchestva: monografiya* [Methodology of Scientific Creativity: monograph]. M.: Izd-vo LKI, 2008. 512 p. 18. Kanke V. A. Obshchaya filosofiya nauki: uchebnyk. M.: Omega-L, 2009. 354 p. 19. Shults S. Ekonomichnyi prostir Ukrainy: formuvannia, strukturuvannia ta upravlinnia. Lviv: IRD NAN Ukrainy, 2010. 408 p.

Інформація про автора

Козирева Олена Вадимівна – кандидат економічних наук, доцент, докторант Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку НАН України (пл. Свободи, 5, Держпром, 7 під'їзд, 8 поверх, Харків, 61022, Україна; e-mail: ndc_ipr@ukr.net).

Информация об авторе

Козырева Елена Вадимовна – кандидат экономических наук, доцент, докторант, Научно-исследовательского центра индустриальных проблем развития НАН Украины (пл. Свободы, 5, Госпром, 7 подъезд, 8 этаж, Харьков, 61022, Украина; e-mail: ndc_ipr@ukr.net).

Information about the author

Kozyrieva Olena V. – PhD (Economics), Associate Professor, Candidate on Doctor Degree, Research Centre of Industrial Problems of Development of NAS of Ukraine (8 floor, 7 entrance, Derzhprom, 5 Svobody Square, Kharkiv, 61022, Ukraine; e-mail: ndc_ipr@ukr.net).

Стаття надійшла до ред.
10.08.2016 р.